

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271746
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120271746.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Oskar Chnápko, advokát, KOVAL & spol., Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanej: Y. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom I. T. XXX, právne zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 7 916,59 eur s príslušenstvom, na odvolanie strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7Csp/43/2020-152 zo dňa 07. apríla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch II., III. a IV. z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I. ako odvolaním strán nenapadnutom p o n e c h á v a nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie 995,37 eur zastavil, vo výroku II. uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 4 066,08 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 11.03.2020 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku IV. uložil žalovanej nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 54%, ktoré budú vyčíslené v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že strany sporu uzatvorili 24.02.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 8 700,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 95 mesačných splátkach po 144,34 eur a 96 splátke vo výške 142,91 eur pri dohodnutej fixnej úrokovej sadzbe 12,6% ročne, priemernej RPMN 10,78%, RPMN 13,40% ročne. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 25.02.2024. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť predstavovala 13 855,21 eur. Žalovaná nerozporovala tvrdenie žalobcu, že z dôvodu nesplácania splátok úveru v dohodnutom termíne pristúpil k rozhodnutiu o predčasnej splatnosti úveru ani tvrdenie o tom, že na úver celkovo zaplatila 4 633,92 eur. Súd podrobil kontrole, či zmluva uzatvorená medzi stranami sporu ako zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje zákonom stanovené náležitosti. Pozornosť zamerával predovšetkým na to, či sú vedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN a uzavrel, že pod predpokladom pre výpočet RPMN sa rozumie aj matematický vzorec bez uvedenia, ktorého by nebolo možné dospieť k výsledku, zároveň zmluva neobsahuje ani iný predpoklad pre výpočet RPMN a to celkovú výšku nákladov úveru. Takýto údaj v zmluve o úvere absentuje, hoci je základom pre výpočet RPMN. Neuvedenie tohto údaju má za následok nepreskúmateľnosť údajov o RPMN, nakoľko nie sú uvedené všetky predpoklady použité na jej výpočet. Na podklade uvedeného uzavrel, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu je bezúročná a bez poplatkov a žalovaná je povinná žalobcovi vrátiť len istinu úveru. Ďalej poukázal na ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený požadovať

od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zo zmluvy, ani z iných listinných dôkazov nevyplýva, že by žalobca akokoľvek zisťoval, či je žalovaná schopná splácať spotrebiteľský úver na podklade čoho súd i z tohto dôvodu považoval úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 8 700,- eur, žalovaná naň doteraz zaplatila 4 633,92 eur a preto zaviazal žalovanú, aby žalobcovi zaplatila 4 066,08 eur (8 700,- eur - 4 633,92 eur = 4 066,08 eur). Zároveň žalobcovi priznal aj právo na úrok z omeškania vo výške, ktorú si uplatnil a ktorá je v súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Neakceptoval žiadosť žalovanej o povolenie splácania uplatneného záväzku v splátkach po 100,- eur mesačne. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s prihliadnutím na pomerný úspech a neúspech strán sporu.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca i žalovaná. Žalobca v podanom odvolaní sa nestotožnil so závermi prvoinštančného súdu vyslovenými v odôvodnení jeho rozhodnutia predovšetkým, že má do zmluvy o spotrebiteľskom úvere byť včlenený zložitý matematický vzorec pre výpočet RPMN. Obligatórnosť doplnenia tohto údaje nepredpokladá ani sám zákon č. 129/2020 Z. z., ktorý mal zaviesť transpozíciu smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008. Poprel, že by v zmluve chýbali predpoklady pre výpočet RPMN, tieto sú v zmluve výslovne uvedené v závere bodu 2.2 zmluvy, pričom predpokladom pre výpočet RPMN v zmluve sú predovšetkým výška čerpaného úveru, dátum čerpania, počet a výška splátok. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax súdov, predovšetkým rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp.zn. 15Csp/59/2019 z 24.11.2020 ako i rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/183/2020 z 24.02.2021 a tiež i odlišné stanovisko podpredsedu Ústavného súdu SR JUDr. Milana Lalíka. V súvislosti so skúmaním bonity spotrebiteľa zastal názor, že súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Žalovaný skutkové tvrdenia týkajúce sa skúmania bonity klienta nepoprel, hoci bol v konaní právne zastúpený. Súd neoboznámil procesné strany o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné. O týchto skutočnostiach neinformoval žalobcu a odňal mu tým právo na uplatnenie jeho procesného práva a možnosť preukázať skutočnosť, ktorú súd považoval za spornú. Tvrdenie súdu, že skúmanie bonity má vyplývať priamo z uzatvorenej zmluvy je v rozpore s platnou legislatívou. Jeho rozhodnutie je pre žalobcu prekvapivé. Súd nešpecifikoval ako k uvedenému záveru dospel, nakoľko na objasnenie týchto skutočností ani nevykonal potrebné dokazovanie. V tejto súvislosti namietol nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia. Žiadal prvostupňové rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na nové prejednanie, prípadne rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

3. Žalovaná v odvolaní proti rozsudku prvoinštančného súdu uviedla, že konajúci súd síce správne vyhodnotil zmluvu o úvere ako bezúročnú a bez poplatkov a konštatoval i nemožnosť veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V nadväznosti na to vzniklo oprávnenie žalobcu požadovať len splátky, ktorých zročnosť nastala ku dňu vyhlásenia rozsudku, teda splátky zročné od 25.03.2016 do 25.03.2021 v počte 61 splátok v celkovej výške 5 528,43 eur (8 700 : 96 x 61 = 5 528,43 eur). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalovaný celkovo uhradil sumu vo výške 4 633,92 eur, žalobca mal ku dňu vyhlásenia rozsudku nárok len na dlžnú sumu vo výške 894,54 eur (5 528,43 - 4 633,92 = 894,51 eur). Počas rozhodovania na odvolacom súde nastane zročnosť ďalších mesačných splátok, žalobcovi vznikne nárok na rozdiel medzi sumou, ktorá bude predstavovať súčet splátok zročných do vyhlásenia rozhodnutia krajského súdu a sumou, ktorú žalovaný uhradil na splatenie istiny poskytnutého úveru. Žiadal preto, aby rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a žalovanej uložil uhradiť dlžnú sumu, ktorá predstavuje rozdiel medzi súčtom z ročných splátok ku dňu vyhlásenia rozhodnutia krajského súdu a doteraz vykonaných úhrad zo strany žalovaného, zároveň žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej zotrval na podstatnej časti dôvodov svojho rozhodnutia. Uviedol, že na zistenie bonity žalovanej s prihliadnutím na jej vek, rodinný stav, výšku žiadaného úveru, dobu splatnosti úveru a najmä na jeho účel, ktorým bolo splatenie predchádzajúcich úverov vykonal dopyt do dostupných registrov Sociálnej poisťovne, spoločného registra bankových informácií, databázy EOS a mal deklarovany pracovný pomer a príjem žiadateľky vo výške 500 eur. Podľa dát z EOS KSI nemala žiadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy. Žiadateľka uvádzala rodinný stav vydatá, žiadne vyživované deti. Finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre

poskytnutie úveru vo výške 8 700 eur na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 144,34 eur, čím nielen, že vyvrátil tvrdenie o nekonaní s odbornou starostlivosťou, ale samotné skúmanie platobnej schopnosti žalovaného, nemožno posúdiť ani ako hrubé porušenie tejto povinnosti. Nenáleží preto sankcionovať úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou aplikujúc ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko neboli naplnené podmienky tohto ustanovenia. Žiadal rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

5. Dňa 09.06.2021 žalobca doručil prvoinštančnému súdu oznámenie o zmene obchodného mena T. F., a. s. na XXX.F. a.s. so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava.

6. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvala na dôvodoch podaného odvolania a na závere o tom, že žalobca má nárok len na splátky zročné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu.

7. Žalobca doručil prvoinštančnému súdu návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu poukazujúc na to, že 14.04.2021 uzatvoril ako postupca zo spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok v zmysle ktorej došlo 10.06.2021 k účinnému postúpeniu pohľadávok vrátane pohľadávky, ktorá je predmetom tohto súdneho konania. Žiadal, aby v súlade s ust. § 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok), aby do konania na mieste žalobcu vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I. Súčasťou návrhu je i súhlas nového veriteľa so vstupom do konania (právne zastúpenie advokátska kancelária JUDr. Oskar Chnápko, advokát, KOVAL & spol., Komenského 3, Banská Bystrica).

8. Prvoinštančný súd uznesením sp. zn. 7Csp/43/2020-229 zo dňa 18. augusta 2021 pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila T. F. a.s., Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 a na jej miesto vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti uznesenia.

10. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd síce vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, avšak z výsledkov vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam, ani vec správne právne neposúdil. Vo výroku II., v ktorom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 4 066,08 eur s príslušným úrokom z omeškania, sa dostal do rozporu s vlastnými vyslovenými závermi o nemožnosti žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru s poukazom na ust. § 11 ods. 2 v súvislosti s ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách podľa stavu ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

12. Podľa § 2 písm. g), k), i) zák. č. 129/2010 Z. z. v platnom znení pre účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Ročnou percentuálnou mierou nákladov, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

13. Podľa § 4 ods. 1 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy veriteľ alebo finančný agent, je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo pohľadávkami spotrebiteľa informácie o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť

1. návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru,
2. či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II. písm. b), v takom prípade musí veriteľ uviesť iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov.

14. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, informácie podľa ods. 1 je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4, a to v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, veriteľ alebo finančný agent je povinný spotrebiteľovi poskytnúť zrozumiteľnú, stručnú a zreteľnú informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov podľa ods. 1 písm. g) a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok v samostatnom dokumente v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi spolu s formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa prvej vety.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3, 5 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, zahrňujúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru, poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpanie, náklady na používanie platobných prostriedkov, na platobné transakcie a čerpania, ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľné a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná v dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

15. V súlade s vyššie poukazovanými zákonnými ustanoveniami bude potrebné zo strany prvoinštančného súdu ustáliť, či veriteľ pri výpočte RPMN postupoval v zmysle stanovených postupov, kedy poskytol informácie v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy žalovanej ako spotrebiteľovi a či uviedol, či už v zmluve, prípadne v iných dokumentoch tvoriacich súčasť zmluvy, všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona. Iba v prípade, ak by takto nepostupoval, by mohol súd vysloviť záver o tom, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov za splnenia predpokladov uvedených v § 11 ods. 1 písm. b), d).

16. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a príp. aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopností spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

18. V preskúmvanej veci síce prvoinštančný súd prijal záver o tom, že žalovaný si tieto povinnosti nesplnil, uviedol možné sankcie pre nedodržanie postupu v zmysle ust. § 7, avšak svoj záver nepodložil dostatočnými skutkovými zisteniami vyplývajúcimi z predložených dôkazov, konkrétne neuviedol, v čom žalovaný pochybil a aké údaje o spotrebiteľovi si v zmysle tohto zákonného ustanovenia nevyžiadal.

19. Zároveň prvoinštančný súd uviedol, že pri závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poukazuje na ust. § 11 ods. 2 zákona, podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splnenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uzavrel, že z úverovej zmluvy, ani z iných listinných dôkazov nevyplýva, že by žalobca akokoľvek zisťoval, či je žalovaná schopná splácať spotrebiteľský úver.

20. Zostalo preto sporným, a to najmä vzhľadom na výšku súdom určenej povinnosti žalovanej, uhradiť žalovanému zvyšok nesplatenej istiny spočívajúci v rozdiel medzi poskytnutým úverom a žalovanou uhradených finančných čiastok, akú sankciu prvoinštančný súd vo vzťahu k nespĺneniu povinnosti žalovaného v zmysle § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona vo vzťahu k žalovanému aplikoval, keď na jednej strane sám poukázal, že v prípade nespĺnenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 nie je veriteľ povinný vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splnenie spotrebiteľského úveru, v prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a na druhej strane o nároku žalovaného uplatneného v konaní rozhodol tak, ako keby požiadavka veriteľa požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru naplnená bola. Prvoinštančný súd sa tak výrokovou časťou rozhodnutia dostal do rozporu s jeho odôvodnením a preto odvolaciu súdu nestávalo, než rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výrokovej časti uznesenia a v odvolaní napadnutých častiach rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní prvoinštančný súd posúdi vec v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, predovšetkým si ujasní, aké sankcie zákon pre nedodržanie povinností veriteľa podľa § 7 ods. 1 stanovuje a konečné rozhodnutie o nárokoch žalovaného zosúladí so skutkovými zisteniami a s ust. § 11 ods. 2 zákona.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)